

Đạo chơi thủ đô Bucharest – Romania

Từ Minh Tâm

(Bài viết này trích từ ghi chép chuyến du lịch vùng Balkan – 9/2016).

... Hôm sau, chúng tôi ăn sáng tại khách sạn sang trọng có tên là Intercontinental, sau đó đoàn bắt đầu chuyến dạo chơi quanh thủ đô. Thời tiết hôm nay rất xấu. Mưa và lạnh, nhiệt độ chỉ 10 độ C thật trái ngược với mấy ngày trước khi chúng tôi thăm viếng thủ đô Sofia - Bulgaria (lúc đó trời nắng và nhiệt độ gần 30 độ C) dù hai thành phố không xa nhau lắm.

Chúng tôi lên xe và khởi hành lúc 9 giờ. Hãng du lịch Cosmos có mướn cho đoàn một hướng dẫn viên địa phương. Anh này trẻ, nói tiếng Anh lưu loát. Trên xe anh giới thiệu sơ lược về lịch sử Bucharest và sự phát triển của nó. Trong khi xe chạy qua những con phố lớn với những kiến trúc xinh đẹp anh lại kể chuyện những khó khăn trong thời cộng sản. Trừ chúng tôi, hầu như trong đoàn ít có ai có kinh nghiệm sống với cộng sản nên họ chăm chú nghe và ngạc nhiên tại sao trên đời này lại có những xã hội “quái đản” như vậy. Chuyện dài công sản thì hầu như người Việt nam nào cũng biết xin miễn kể lại ở đây mà xin giới thiệu về chuyến du lịch Bucharest mà thôi.

Sáng nay trời mưa mà đường sá cũng đông xe lắm. Hướng dẫn viên nói trong 3 triệu dân Bucharest, cứ hai người thì một người có xe ô tô (?). Ngày xưa muốn mua xe thì đặt 5 năm mới có. Ngày nay tự do rồi, có tiền là có xe. Ai có tiền nhiều thì mua xe ngoại nhập, ai ít tiền thì mua xe nội địa là xe hiệu Dacia, một xe nhỏ nhưng cũng gọn và đẹp. Hôm nay mưa nên người ta đi xe cho khỏi ướt. Bên cạnh đó xe taxi cũng rất rẻ. Nếu đi hai ba người thì taxi rẻ hơn đi xe điện công cộng. Nhận xét của tôi là thành phố Bucharest đẹp nhưng ít dân, khách bộ hành lựa thừa, việc buôn bán có vẻ chậm chạp. Đặc biệt ở đây có nhiều nhà thuốc tây và tiệm bán hoa. Nhiều nhà thuốc tây vì bảo hiểm y tế trả tiền thuốc, do đó mua dễ và rẻ. Nhiều

tiệm bán hoa vì dân Romania rất thích tặng hoa cho nhau.

Một kiến trúc đẹp ở thủ đô Bucharest – Romania.

Xe chạy ngang một vòng xoay có cổng Khải Hoàn Môn như ở Pháp nhưng nhỏ hơn. (Hình như Romania thích Pháp nên kiến trúc giống Pháp khá nhiều). Tiếp theo xe chạy ngang một khu sang trọng nơi có các tòa đại sứ của các nước. Các căn biệt thự ở đây rất đẹp và có giá trên 1 triệu đô la Mỹ. Bên kia đường là một công viên có rất nhiều cây xanh.

Điểm dừng đầu tiên sáng nay là Bảo Tàng Nhà Cổ Romania. Đó là một góc công viên. Người ta sưu tầm tất cả những loại kiến trúc nhà ở của người dân Romania rồi đem về đây xây lại để triển lãm cho du khách. Những căn nhà này cũng đẹp và lạ mắt. Tiếc rằng lúc này trời mưa nên sự thưởng ngoạn cũng mất thú vị.

Ngồi xe xem cảnh Bucharest và câu chuyện về nhà độc tài Ceausescu:

Sau khi xem bảo tàng nhà cổ, chúng tôi lên xe trở lại trung tâm Bucharest. Xe chạy vào đường Victoriei là con đường có nhiều kiến trúc cổ khá đẹp. Sau đó xe ngừng để chúng tôi chụp hình hai địa điểm du lịch là Lâu Đài Hoàng Gia (nay là viện bảo tàng) và Trụ sở chính quyền thời cộng sản nơi chủ tịch đảng CS là Ceausescu phát biểu trước cuộc biểu tình của

dân chúng hồi năm 1989. Lúc đó, sau khi Liên Xô sụp đổ thì dân chúng Romania cũng hết tin tưởng vào sự lãnh đạo của đảng cộng sản và họ chống đối rất mạnh. Vợ chồng nhà độc tài đã ra lệnh bắn vào người biểu tình làm chết cả ngàn người. Nhưng dân chúng vẫn tiếp tục biểu tình mạnh mẽ, Ceausescu sợ quá lên trực thăng chạy trốn về một vùng quê. Sau đó, ông ta và vợ cũng bị bắt và năm ngày sau thì bị xử tử. (Bà vợ của Ceausescu cũng mê quyền lực không thua chồng. Bà ta mới học tới lớp 8 mà tìm cách chạy chọt để có bằng tiến sĩ hóa học. Bà dốt đến nỗi đọc công thức của nước H₂O là H “hai mươi”).

Nhân dân Romania đã đứng lên tìm lại tự do cho chính mình và họ đã lật đổ được chế độ độc tài, đem lại tự do dân chủ cho đất nước. Những nhà độc tài lúc còn quyền thì độc ác, nhưng lúc thất thế thì hèn nhát và số phận của họ là bị xử tử một bản án mà toàn dân đều hài lòng. Ngay trước trụ sở này có một tượng đài để tưởng nhớ những người đã hy sinh trong cuộc biểu tình chống chính phủ hồi cách mạng 1989.

Trụ sở đảng cộng sản Romania nơi xảy ra cuộc biểu tình năm 1989. Phía trước là tượng đài tưởng nhớ những người đã hy sinh cho tự do. Đây cũng là nơi Ceausescu phát biểu lần cuối cùng trước khi lên trực thăng chạy trốn và bị bắt sau đó.

Chúng tôi lên xe đi tiếp để được xem những kiến trúc khác của Bucharest. Hầu hết chúng đều to lớn và hơi giống kiến trúc Tây Phương như Pháp, nhưng hơi thiếu tu bổ nên không đẹp bằng. Vài nơi còn bị vẽ bậy nên làm mất thẩm mỹ.

Xe chạy về phía tây. Bây giờ chúng tôi tới gần một tòa nhà vĩ đại đó là Tòa Nhà Quốc Hội Bucharest. Tòa nhà này được chính quyền công sản thời Ceausescu ra lệnh xây cất. Họ đã đui một phần ba thành phố để lấy đất xây dựng tòa nhà to lớn này. Lúc đó dân chúng thì được dời về những chung cư, còn thú cưng như chó mèo thì không có chỗ nên bỏ hoang. Hậu quả là Bucharest có thời có tới 100,000 con chó hoang tạo ra một vấn đề lớn cho chính quyền, thậm chí nhiều tổ chức yêu thích động vật ở Tây Phương cũng để ý tới. Chiều nay chúng tôi sẽ vào xem bên trong, sáng nay chỉ xem phía ngoài tòa nhà quốc hội.

Xe chạy vòng về con đại lộ Urini, một đại lộ to lớn. Ceausescu muốn xây một đại lộ rộng và lớn hơn đại lộ Champs d'Élyse ở Paris. Ngân sách quốc gia tập trung vào việc xây tòa nhà quốc hội và đại lộ này. Hai bên đại lộ là những cao ốc to lớn. Giải phân cách giữa đại lộ là những bồn nước phun. Tiếc rằng hôm nay hồ nước cạn queo, không thấy phun nước gì hết.

Xe chạy về cuối đường Urini. Ở đó có một vòng xoay thật lớn. Sau đó, xe ngừng ở một khu thương xá để ai muốn đi mua sắm thì đi. Ai muốn về khách sạn thì xe sẽ đưa về.

Chuyến ngồi xe xem thành phố kết thúc sau 3 giờ ngồi xe, ngắm cảnh và nghe những câu chuyện thời cộng sản ở Bucharest như thiếu thốn thực phẩm, không dám ăn nói, lúc nào cũng sống trong sợ hãi và nghi ngờ lẫn nhau...

Quốc Hội Romania – tòa nhà lớn thứ hai thế giới.

Xem Tòa Nhà Quốc Hội Romania ở Bucharest:

Ở Bucharest có một tòa nhà lớn vĩ đại. Đó là Tòa Nhà Quốc Hội được xây từ thời cộng sản mà ngày nay trở thành một địa điểm du lịch. Du khách muốn vào xem tòa nhà này thì phải đem theo passport. Chúng tôi mua tua phụ của công ty Cosmos và đi theo đoàn. Giá tua là 25 Euro (mắc gấp nhiều lần giá vé chánh thức nhưng có xe đưa đón từ khách sạn). Lúc 2 giờ trưa, xe đưa chúng tôi đến bên hông tòa nhà để chờ vào xem bên trong. Ai muốn chụp hình thì phải trả thêm 8 Euro. Vì đây là quốc hội Romania nên an ninh cẩn mật lắm, khi vào xem thì passport của khách bị nhân viên an ninh giữ lại. Mọi người phải qua xét an ninh giống như đi máy bay.

Đoàn Cosmos được một người hướng dẫn của tòa nhà đưa đi xem các nơi bên trong. Ông giới thiệu về nơi đây như sau:

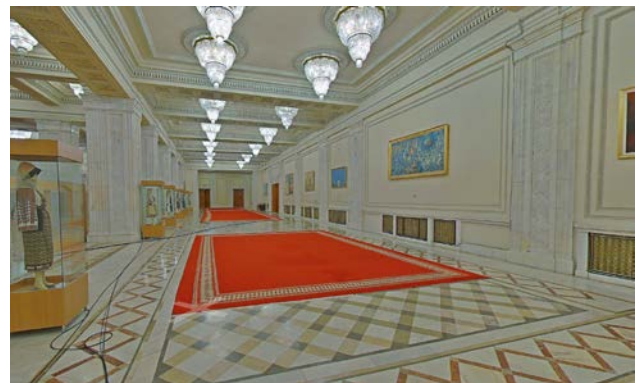
Đây là toà nhà lớn hạng thứ nhì trên thế giới sau Ngũ Giác Đài ở Mỹ. Nó có 12 tầng, chiều cao 84 mét, có 1,100 phòng lớn nhỏ và diện tích 365,000 mét vuông. Bên trong tòa nhà này có 23 cơ quan làm việc. Hiện giờ có quốc hội, ba viện bảo tàng, và một phòng họp quốc tế nhưng đó chỉ chiếm có 30% phòng ốc, 70% còn lại còn trống. Lúc xây dựng thì chánh quyền cộng sản muốn lấy tiếng còn bây giờ thì không sử dụng hết công suất. Chánh quyền Romania hiện đang phân vân về việc sử dụng tòa nhà này vì nếu phá bỏ thì tốn tiền mà bảo trì thì rất tốn kém. Nội tiền điện nước gas thì hàng năm phải tốn 6 triệu đô la.

Năm 1990, có một thương gia Úc đòi mua tòa nhà với giá 1 tỉ đô la nhưng thương lượng bất thành. Tỉ phú Donald Trump cũng ngắm nghé. Năm 2008, người ta định giá tòa nhà là 3.4 tỉ đô la, khiến nơi đây thành tòa nhà mắc tiền nhất thế giới.

Về lịch sử xây dựng thì năm 1977 có một trận động đất lớn làm hư hại nhà cửa ở Bucharest. Chủ tịch Nicolae Ceausescu lợi

dụng chuyện này để hoạch định thành phố theo ý của ông. Theo kế hoạch đó, tòa nhà quốc hội sẽ được xây dựng cùng với khu vực xung quanh. Việc xây cất tiến hành ngày đêm với 700 kiến trúc sư, kỹ sư cùng với 20,000 tới 100,000 nhân công làm việc ba ca. Vật liệu chủ yếu là đồ nội hóa. Phải di dời 40,000 cư dân, nhiều nhà cửa, kể cả một số nhà thờ cổ. Ceausescu đặt nền móng cho tòa nhà nhưng ông ta đã bị xử tử trước ngày khánh thành năm 1997. Chi phí xây dựng lúc đó là 1.75 tỉ đô la (nhưng thời giá 2006 là 3 tỉ đô la, ngày nay chắc hơn nhiều).

Trong vòng một giờ, hướng dẫn viên đưa chúng tôi đi thăm những phòng họp, những hội trường, phòng triển lãm to lớn, những hành lang thật cao rộng. Phải công nhận đây là một công trình vĩ đại. Có một cái đèn chùm treo trên trần thật to. Cái đèn này cũng thuộc loại lớn nhất thế giới. To lớn, vĩ đại là ấn tượng của chúng tôi khi xem tòa nhà này. Tuy nhiên nếu xem kỹ thì thấy chi tiết không đẹp lắm, đá cẩm thạch Romania cũng đẹp và bóng như cẩm thạch Ý. Vài nơi đã bắt đầu hư hỏng và không được sửa chữa. Có một căn phòng trước đây làm nơi họp của trung ương đảng cộng sản. Người hướng dẫn nói ở đó có một cửa bí mật dành cho các xếp để có thể vào ra khi cần thiết.

Một hành lang rộng lớn trong tòa nhà quốc hội Romania

Một phòng họp trong tòa nhà quốc hội Romania

Tòa nhà nằm trên đồi cao. Từ tòa nhà này nhìn xuống đại lộ Urini thì đẹp lắm. Người ta dự định có chỗ để cho ông Ceausescu xuất hiện mỗi khi có hội họp quần chúng. Sau này chỗ đó lại là nơi ca sĩ Micheal Jackson chào khán giả trong một chuyến lưu diễn ở đây. Tức cười là lúc đó anh ta nói: “Hello Budapest” thay vì “Hello Bucharest”. Nhiều người cũng lẫn lộn như vậy. Thật ra Budapest là thủ đô Hungary. Bucharest ở đây là thủ đô Romania. Do bắt đầu bằng chữ Bu... giống nhau nên nhiều người lẫn lộn.

Đi thăm Tòa Nhà Quốc Hội Romania chỉ hơn một giờ là hết tua vì thật ra, người ta chỉ đưa mình đi coi không quá 10% diện tích nơi đây. Ấn tượng của chúng tôi thì đó là một tòa nhà to lớn, đẹp đẽ nhưng quá phí phạm và đầu tư không đúng chỗ, ngân sách xài ở đây nếu dùng để phát triển kinh tế như xây nhà máy, khu kỹ nghệ thì tốt hơn là một cơ quan chính phủ.

Xem xong tòa nhà, chúng tôi ra xe để được đưa trở lại trung tâm thành phố để tiếp tục tự do dạo chơi thủ đô Bucharest của nước Romania...

Vài Nét về Núi Đá ULURU (Ayers Rock) ở Trung tâm nước Úc

- Núi đá này cao 348m trên mực nước biển nhưng chân gốc núi đá còn chôn sâu 2.5 cây số dưới mặt đất nữa.
- Leo núi này đã có 37 người thiệt mạng từ trước tới nay. Năm 1951 là thời điểm có khách leo núi thiệt mạng đầu tiên.

Hình nổi tiếng lúc mặt trời lặn tại đây rất hùng vĩ.

- Khoảng năm 1930 mới bắt đầu có du khách đến thăm núi đá này.
- Chính phủ Úc nắm quyền kiểm soát núi này cho đến năm 1985 mới trả lại quyền kiểm soát cho thổ dân.
- Năm 1987, tổ chức UNESCO tuyên bố Núi này được liệt kê vào danh sách Bảo tồn Tài sản của thế giới.
- Muốn đến Uluru phải đi một đoạn đường dài 470 cây số tính từ thành phố gần nhất là Alice Springs